

[: Indá panny byly, pěkně si chodily, :]
měly vlásky učesané,
pantličkama upletané,
tak ony chodily.

Včilek nerozezná panenky od ženy,
ona nosí obalenku,
to nepatří¹⁾ na panenku,
to patří na ženy.²⁾

¹⁾ nesvědčí

²⁾ šátečkem sa přiodí.

689. ZÁVĚŤ

1373.

Ze Strážnice

Dybych já, ma - mi - čko, v so - bo - tu u - mře - la, vě - ru bych v ne - dě - lu, vě - ru po - hřeb mě - la.

Dybych já, mamičko,
v sobotu umřela,
věru bych v nedělu,
věru pohřeb měla.

to by bylo pěkně
k mojemu sobášu.

Zavolala bych si
štyry krásné panny,
ja, co by mia ony
do tej zemi daly.

Štyry krásné panny
a pátý mládenec,
co by mně odnesl
můj zelený věnec.

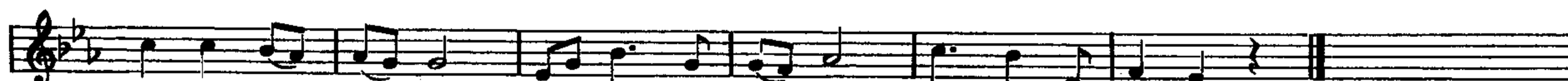
Dala bych si zvonit
sedemdesát vršů,

1374.

Zp. II. 299. Erb. III. 24

Kdybych já vě - děl, ke - rý deň u - mřu, dal bych si dě - lat du - bo - vou tru - hlu, du - bo - vou tru - hlu,

stří - ber - né ví - ko, a - by to by - lo všem pan - nám lí - to.

Kdybych já věděl, kerý deň umřu,
dal bych si dělat dubovou truhlu,
dubovou truhlu, stříberné víko,
aby to bylo všem pannám líto.

Do toho věnce červenou růži,
aby věděli, kdo to tu leží.
Do každé ruky¹⁾ z rozmarýna prut,
aby věděli, že už jdu odtud.

A na to víko ulitý kalich,
aby věděli, že sem katolík;
a na kalichu zelený věnec,
aby věděli, že sem mládenec.

Šest krásných panen a šest mládenců,
ti mně do mého hrobu ponosou.
Moji rodiči, neplačte o mne,
radš se pobožně modlete za mne.²⁾

¹⁾ Do levé ruky prut rozmarýnu,
aby věděli, že už nestanu.

²⁾ Pod hlavu dejte zelené listí,
že sem já býval mládenec čistý.

A na té truhli křížek zlacený,
že sem já býval mládenec hodný.

1375.

Ze Slavíče

Kdybych já vě - děl, kdy já u - mřu, dal bych si dě - lat pěknú truhlu, dal bych si dě - lat pěknú tru - hlu.